

בנין הקלי

עלון קיבוץ עין דזמפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

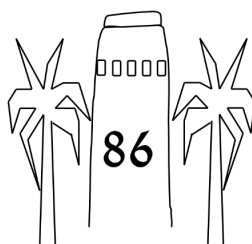
קיבוץ שהוא מפעל חינוכי

בית ספר נוסף קורם טיח
וגג בימים אלה ממש
במבנה עטיפית הישן.
פרטים נוספים בעלון.
צילם - נועם כהן.

הנה ועלינו וחי המפעל
הוקמה כבד חומת החצץ
בלב המחנה מתנוסס המגדל
ממקרת
עין - המכר

עלון מס 25 (3374)
י"ב אב תשפ"ד
16 אוגוסט 2024

אוטוטו -
שמונים ושש
שנים לעליה
על הקרקע

- 25/08/1938
2024, כ"ח באב
תרצ"ח

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

לפני 86 שנים כתב יהושע פורטר ז"ל:

"ביום זה יונח יסוד לכפר עברי חדש בארץ זו. חלמנו את חלום הניר הפורח, שדות הדגן והחציר; חלום השמש הלוהטת, הרוח הנושבת מהים, הזיעה הניגרת מעל פני עובד האדמה; חלום הצעיר העברי, הגאה, שזוף השמש וזקוף הקומה, העומד איתן על אדמת המולדת וסביבו שדות ירק ודגן.

ביום זה תקום ברית נוספת בין האדם העברי לאדמתו. הברית המתחדשת בין האדם לאדמתו בתקופה נסערת זו זורעת מסביב אור של גבורה, אך האור הזה מלווה צל של מגדלים, חומות חצץ וחוטי תיל דוקרני. אבל לא בנו האשם! על שפת ים התיכון, על גדות נחל נעמן, יקום עוד כפר, עוד ישוב לעם העברי.

...עוד לווהטת שנאת אדם לאדם - אך אנו מאמינים,

כי תיובש הביצה ומי הנעמן יהיו לנו לברכה,

כי יתנדף רעל הקדחת וייעלם, ועצים יתנו כאן את צילם,

כי עדרי צאן ובקר ימלאו את השדות והאדמה תיתן יבולה בשפע.

כי כפלדה רצוננו וגדולה אמונתנו. אנו מאמינים באדם ובאדמה!

"כפלדה רצוננו וגדולה אמונתנו" - מילים אלמותיות ומלאות כוח כה רב. המחשבה על

הצעירים האלה, שהתמסרו לחלום ולהגשמתו בנפשם ובגופם, היא מדהימה ממש. נראה שמשהו מרוחם נותר עמנו, כי גם כיום צעירים (וגם מבוגרים) מחרפים את נפשם כדי להגן על הכפר העברי, על הניר, המטע, המגדל, שפת הים וגדת הנחל. האתוס עוד חי וקיים. העלון גדוש מידע והוא לפניכם. קריאה מהנה ומועילה, ושיהיה לנו חג עליה על הקרקע מלא גאווה בקיבוצנו הקט שבארצנו הקטנטונת.

שבת שלום,
דפי

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	בתי ספר זמניים ושאר מיגונים
4	עדכון ממש"א ויוצאים לדרך חדשה
5-6	עדכון מצוות שיוך דירות
6-7	סיכום לאחר 10 שנים
8-9	86 שנים לעליה על הקרקע
10	מרשימותיו של אמציה
11	מהתברואה - נחשים
12-13	האם נוצחנו
14	דףתרבות
15	מלגות ממילואות
16-17	קיץ בחינוך
18	מספרים הקולגות מהקיבוצים המפונים
19	הודעות
20	בוגרי גן רימון העולים לכיתה א'

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלך, חברת מערכת: דפי עציוני, פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא

אישור מוסדות הקיבוץ. כתובתנו כזואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

בתי הספר הזמניים בעין המפרץ ושאר מ'גונים / תמיד

חברים שלום,

כפי שאתם בוודאי רואים, במהלך החופש הגדול נערך בינוי מואץ ברחבי הקבוץ, וכל זאת תוך המשך הלחימה בגבול הצפון וברצועת עזה. כקבוץ אנו רואים לנכון להמשיך ולתרום ככל שניתן ליישובים המפונים וליישובי המועצה הנדרשים לעזרה.

חטיבת הביניים של אופק כיתות ז-ח ילמדו גם השנה באותן הכיתות במבנה הקומונה והמרחב הצעיר הישן. כמובן שאין אנו יודעים כמה זמן תימשך הלחימה ולא תתאפשר החזרה ללימודים בעברון. גם באופק קמים היום מרחבים מוגנים, ובכוונת בית הספר לחזור וללמוד בעברון מהר ככל הניתן, אך הנחת העבודה כרגע היא כי שנת הלימודים הקרובה תהיה בעין המפרץ.

מספר הילדים בשכבות אלו גדל השנה מ-400 לכ-450, ולכן פנו אלינו לנסות ולייצר מספר גדול יותר של כיתות עבורם. המועצה התגייסה לכך בהקצאת תקציב, ובימים הקרובים נעביר את כלל ענף הבגד למבנה הקומונה ונטפל במבנה עצמו - בשיתוף **נטע** מהמכבסה ו**יפתח** מהתשתיות. בגלל ששנת הלימודים ממשמשת ובאה הדברים נעשים במהירות רבה, ואנו מתנצלים מראש אם תהיה דחיה בטיפול תשתיות אצל חברים ובמכבסה. הביצוע יתחיל ביום א' הקרוב. מכוונות הכביסה שהיום הן חשמליות ירוכזו במקום אחד. איזור הקיפול ותאי החלוקה ירוכזו גם הם במבנה המכבסה.

בחלק שיתפנה בקומונה יוכנו בשלב זה 2 כיתות וחדר מורים קטן. התצורה הסופית תהיה כפי שהוחלט בנושא מבני הציבור, כך שבעתיד ניתן יהיה בקלות יתרה להפוך את המקום לשימושים אחרים המתאימים לצרכי הקיבוץ. בהזדמנות זו גם נטפל בגג המכבסה ובאיטום התקרה והקירות.

בית ספר יסודי נוסף יפתח במבנה עטיפית לשעבר. זהו בית ספר זמני ושמו "שלום עליכם". בבית הספר ילמדו ילדים מחניתה, בצת ומצובה שמשפחותיהם מפונות, מתוך רצון לנסות ולקבצם חזרה לאזור מטה אשר. כרגע צפויים ללמוד בבית ספר זה כ-120 תלמידים בלבד בכיתות א-ו'. אנו תקווה שתתאפשר במהרה חזרת התושבים צפונה. מרבית ההשקעה מבוצעת על ידי המועצה, והקבוץ משתתף בכ-200 אש"ח. המועצה מספקת ממד"ים ואת מירב התקציב הנוסף, שיעמוד על כ-1.3 מיליון ₪. הביצוע - על ידי הקבוץ (מחלקת התשתיות). סידורי הבטיחות בתאום עם קצין בטיחות בתי הספר, וכפי הנראה תידרש גדר היקפית סביב מבנה זה. כרגע המקום הנו אתר בניה ויש להיזהר בסביבתו. אנו כמובן נזמין את כולם לחנוכת המקום.

במהלך החופש הגדול ילדי ישובים אלו השתמשו בכיתות אופק הפנויות לצורך קיום קייטנות בחינוך הבלתי פורמאלי. במהלך התקופה ראינו כי כמעט והוכפל מספר הילדים שהתחילו את פעילות החופש, והם בהחלט מודים על הכנסת האורחים בעין המפרץ. במהלך ביצוע פרויקטים אלו הזדמן לנו לרכוש במחיר מופחת מאוד מספר מרחבים מוגנים – ניצלנו הזדמנות זו והצבנו את המיגון בין הרמוניה למגרש הספורט, ליד המרחבים ובאיזור התאילנדים. אנו מקווים כי הממ"ד האחרון יוכל לשמש בעתיד עבור המגורים לעובדים הזמניים במקום החדש שיבנה עבורם.

גם בניית המממ"ים בחינוך הושלם, ונראה כי הביצוע בהחלט טוב ונותן שקט למשפחות, לצוותים החינוכיים, והחשוב ביותר - ביטחון לילדים. בשבוע-שבועיים הקרובים, כאשר יוצבו המרחבים המוגנים לבית הספר בעטיפית, מתוכנן גם להציב מרחב מוגן לביתנו.

בינתיים אנו בתאום סביר עם נסראללה ☺ ומספיקים לבצע את ההכנות בזמן. עם זאת, אנו קוראים לכולם להמשיך ולהקשיב להוראות פיקוד העורף.

סוף שבוע שקט לכולם, תמיד שחף

משולחן מש"א - עדכון לגבי בחירת מנהל הקהילה

חברים שלום,
פורסם קול קורא פנימי וחיצוני במקביל.
עד למועד סיום הפרסום נרשמו רק 2 מועמדים. אחד פנימי - **תמיר**, שמעוניין להמשיך לקדנציה שנייה ואחד חיצוני.
בהתייעצות עם ועדת האסיפה, הוחלט להמשיך בהתאם לנוהל ממלאי תפקידים מרכזיים ולמצות את ההליך הפנימי קודם. בהתאם לזה, בשיחה הקרובה תמיר יגיש את מועמדותו ולאחר מכן תיערך הצבעת קלפי.
ללא קשר לכך, אציין כי המועמד החיצוני חסר ניסיון בתחום ולכן אינו עומד בתנאי הסף.
להמשך ימים שקטים,
גלית

יציאים לדרך חדשה

ביוזמת ו. חברים התקיימה פגישה עם ועדת האסיפה.
בעקבות פיחות זוחל באופן התבטאויות חברים מעת לעת, פגיעות מילוליות והשתלחות אישית מאידך, אנחנו מבקשים לעשות מעשה, למזער עד כמה שניתן את מה שאנו חווים בכלל, ובשיחות טעונות בפרט, ובעיקר לחזור לתרבות שיח מכבד בכל מערכות חיינו.

כל זאת, למרות מה שקורה מסביב, מחוץ לקיבוץ ↑.

אנחנו מודים **לתמיר שחף** ולועדת האסיפה על קבלת הפנים, מעל לכל על הצטרפותם ליוזמה ובאופן גורף. ועדת האסיפה תפרסם נהלים חדשים וברורים להתנהלות הדיונים באסיפה, ובהמשך יתקיימו תהליכים נוספים.

כשהשמש שוקעת בים, היא זורחת בצד אחר של העולם

לין דפני, בת קיבוץ עין המפרץ, יצאה לחגוג עם חבריה במסיבת הנובה ולא שבה. חיים צעירים ומלאי חלומות נגדעו באכזריות שבועיים לפני יום הולדתה ה-23. משק דבורים לין, חבר להוריה ויחד בחרו להנציח את זכרה של לין, ילדה של טבע ואהבה, עם דבש פרחי בר בסדרת זכרון מיוחדת במיוחד לראש השנה הראשון אחרי אסון הנובה.

משפחתה וחבריה של לין מציעים לארגונים שונים להעניק צנצנת של דבש לין בראש השנה הזה לעובדיהם, מתוך תקווה שהאור של לין ישאר נוכח וקיים לעד בזיכרונות ובאהבה.

טלפון להזמנות: יוסי – 050-8330530

עדכון מס' 10 מוצאות יישום לשיוך הדירות

חברי הצוות: תמיר שחף, יגאל כהן, אביק, אריה רז, בר הראל, שאול גלאון, תומר פלג, נעם כהן.

חברים שלום,

הצוות נפגש פעם בשבוע או שבועיים להתייחסויות ולהחלטות הנוגעות בשיוך הדירות, הן ברמה הכללית והן מול משפחות או יורשי בתי אב לפי הצורך. חלק מהנושאים מורכבים ולא מוכרים למירב החברים, ואנו נעזרים בעורך הדין אריאל לוינגר ממשרד ש. כהן, שליווה אותנו גם בתהליך הסדר השיוך.

לצוות מוזמן גם נועם כהן, לאחר שנבחר ומחליף בתפקידו את אריה. בקשנו בשלב זה מאריה להמשיך ולהשתתף בישיבות.

הנושאים שעלו ויש לטפל בהם:

1. הצוות עוסק בהשלמת החברים האחרונים, להם עדיין לא שויך מגרש או שהם לא חתמו על ההסדר או שהקבוץ לא חתם עבורם בגלל תנאים שיש להשלים. הדבר נעשה בסבלנות, באופן אישי עם כל בית אב, על מנת לאפשר לכלל החברים לחתום על הסכם חכירת המשנה.
 2. בזמן ההחתמות שערך הקיבוץ על הסכמי החכירה, עניינים אשר להם היה נדרש יעוץ משפטי - היעוץ הראשוני היה כחלק מהחתמת כלל החברים, והיה על חשבון הקיבוץ. לאחר השלמת התהליך, מי שלא חתם נדרש היום לקבוע ישירות עם משרד עורכי הדין ולשלם את עלות שעת היעוץ לעורכי הדין בעצמו. ככלל, בכוונת הצוות כעת להעביר את היעוץ המשפטי בנושא שיוך הדירות על חשבון החברים.
 3. נושא תשלום היטל ההשבחה גם הוא נמצא בתהליך מול הוועדה המקומית במועצה. לאחרונה הנושא עלה גם בבתי המשפט, ובוודאי יופיע בעיתונות הקבוצית. אין לנו עדיין מידע סופי על גובה ההיטל וכמובן שנידע את ההנהלות ואת הקבוץ ברגע שנדע – הנושא מטופל על ידי אביק, אורון ותמיר. גם כאן אנו נעזרים בייעוץ הנדרש.
 4. הסדר סיעוד בביתנו הנידון השבוע בשיחת הקבוץ משפיע גם הוא על הסדרי השיוך, ואנו נפעל בהתאם להחלטות הקבוץ שיתקבלו בכל הנוגע להשכרת דירות חברים.
 5. קביעת דרך העברת חומרים לחברה המשכנת - כזכור רישום הפרטים בחברה המשכנת מבוצע על ידי משרד שלמה כהן. הצוות צריך לדון ולקבוע תהליך מסודר על מנת שאכן כל החומרים הדרושים יעברו לרישום ותעוד כנדרש. מצד שני, לא כל נושא אישי כזה או אחר נדרש ברישום במרשם זה.
 6. סימה חיים נכנסה לנושא הדיור הזמני במרץ. כחלק מהתהליך סימה מסדירה את הסכמי השכירות בכלל הדיור הזמני. סימה, יחד עם קורן ועם בחינת צוות השיוך, תביא לאחידות גם מול הסכמי השכירות המשולשים בדירות משוייכות, כך שבידי הקבוץ יהיה סט אחד מאושר של הסכמי שכירות המעודכנים. ההסכמים יהיו מתאימים לכל סיטואציה, כדוגמה תושב בדירת הקבוץ תושב בדירה משוייכת וכו'.
 7. כזכור אנו נמצאים בתהליך קליטה של בנים ל-10 מגרשים+2 חברים. בנוסף לכך, מתוך 10 משפחות יורשים שהביעו רצון להגריל כעת מגרש בסופו של דבר נרשמו רק 8 משפחות יורשים.
- הצוות דן פעמיים בסוגיה. פעם אחת למשפחה שבעת הקול הקורא לא הביעה עניין וכעת בקשה כן להגריל מגרש. הוחלט שלא לאפשר זאת, כפי שהודענו מראש. פעם שניה דנו בסיטואציה האם משפחת יורשים שתגריל מגרש זכאית לוותר בשלב מאוחר יותר בתהליך, היות כי לדעתה קיבלה מגרש "פחות טוב". מצב זה עלול אולי "לקפח" בהגרלה

- בני קבוץ להם אין לכך אפשרות. במקרה זה הוחלט שכן לאפשר זאת, היות שעל פי הסדר השייך לאחר 7 שנים הקבוץ יהיה רשאי לסמן ליורשים מגרשים עליהם יוחלט.
8. בהמשך לרישום היורשים הוחלט להוריד 2 מגרשים ליד בריכת השחיה במכרז הנוכחי.
9. עלתה שאלה ממשפחת יורשים האם ניתן בתוך המשפחה להעביר זכויות (למכור) דירת ההורים לאחד היורשים – העניין שעמד כאן הוא שהרוכש חייב להתקבל לחברות. אין בעיה כאשר הרוכש אינו חבר קבוץ, אך מה קורה אם הרוכש הנו חבר לו כבר יש מגרש אחד.
- הוחלט כי במקרה זה הצוות יאשר לחבר לרכוש את המגרש משאר היורשים, ובתנאי שיעביר את הזכויות לאדם אחר במהלך תקופה של 5 שנים המוקצות להעברת זכויות למי שיתקבל לחברות.
10. כזכור, פרסמנו כי חובות בגין הדיור ישאו הצמדה וריבית, היות והיום החברים הם בעלי הנכס ויכולים לקחת הלוואות/ משכנתא מהבנק. תמיר, קורן וקארן יסדירו את הרישום ומנגנון הדיור לחברים.

רשם: תמיר

סיכום לאחר 10 שנים / אילן אורמל

לחברי עין המפרץ שלום,

בימים אלו מלאו 10 שנים לסיום תפקידי כמנהל בעין המפרץ. מכיוון שעבר זמן רב ניתן לבדוק את הפרויקטים שעסקתי בהם. עסקתי באין סוף נושאים, מתוכם אסכם שלושה שלדעתי הצליחו מאוד, חרף התנגדות וקשיים לא מעטים שחוויתי במהלך הישום.

הפרויקט הראשון היה **חיסול דוד הקיטור ומעבר לדודי חשמל**. בנושא זה חוויתי התנגדות גדולה, בעיקר מצד אנשי האנרגיה בימא וחברים. ספק אם אתם זוכרים שהצעת הקהילה לא עברה. חוויתי אז מפח נפש גדול, אבל כרגיל במקרים אלו **מתן** אמר לי - לא נורא, חכה חצי שנה ונעשה הצבעה חוזרת. את החצי שנה ניצלתי להפרדת המים החמים והקרים, שבחלק גדול היו משותפים. ההפרדה היתה גם תנאי מקדים לפרויקט המים החמים, והיא נדרשה לאור העובדה שהיתה החלטה להפריט את המים הקרים. נוסף על זאת ניצלתי את שיפוץ או בנית דירה חדשה למעבר לשעונים דיגיטליים, שמונים את החשמל בתעריף תעוץ. בעקבות זאת הועלתה כלפי האשמה, שאני מחליף את המונים כדי לאפשר שימוש בחשמל זול בלילה לחימום הדודים. לצערי האשמה זאת היתה מופרכת, כי מנהל החשמל דרש לעבור למונים דיגיטליים לצורך קריאה מרחוק, ומוני תעוץ מוסיפים תשלום של כמאה שקלים למונה דיגיטלי רגיל. לאחר חצי שנה עברה ההחלטה לחסל את מערכת הקיטור לחימום המים, ובעקבות ההחלטה הורדנו את מס הקהילה בכ-300 ₪ לזוג וכולם הרוויחו.

הפרויקט השני היה **שיפוץ בריכת השחיה** והתאמתה לדרישות משרד הבריאות. לצערי הוטעיתי על ידי פרויקטור שלקחתי לתכנון, שאמד את ההוצאה ב-800 אלף ₪. לאחר שניגשתי לתכנון מפורט והצעות קבלנים התברר שהסכום לפחות כפול. גם פה ספגתי ביקורת קשה. במהלך השיפוץ התברר שדופן הבריכה דק מידי. הסיבה שזה לא נלקח בתכנון היתה די מצחיקה, אבל הבדיקה הראשונה נעשתה בפינה ולכן התברר שדופן הבריכה שנבנתה אחרי מלחמת השחרור לא מתאימה לימינו. נאלצנו לבנות את כל הבריכה מחדש, ולמעשה להשתמש רק בתשתית.

התברר גם שכול מערכת הסינון זקוקה לשיפוץ רציני. בסוף הגענו להשקעה של כ-2.4 מיליון ₪. במבט לאחור, כשאני קורא בהנאה את הכתבות בעלון על מה שקורה בבריכה, ברור

לי שכל שקל שהושקע פה הצדיק את עצמו. פה המקום להודות **לדורון**, שהיה הפרויקטור ובלעדיו לא היה ניתן לבצע את השיפוץ, ול**אביק**, שהביא כמויות גדולות של אדמת מילוי שגרמו להגדלה משמעותית של שטח הבריכה.

הפרויקט השלישי היה כמובן העברת מודל **שינוי אורחות החיים**. הגעתי לעין המפרץ בספטמבר 2006 – נבחרתי לתפקיד מפני שמתן חיפש מישהו שכבר עשה שינוי במספר קיבוצים. ראוי לציין שאפשר לספור על יד אחת את הקיבוצים שבצעו את השינוי ללא מלווה חיצוני. מתן החליט לבצע את השינוי עם הכוחות המקומיים, עובדה שלדעתי חסכה לעין המפרץ מינימום מיליון ₪. אני בעצמי, כשכיהנתי כמנהל כלכלי של קיבוץ אושה, שילמתי 200 אלף ₪ לחברת הייעוץ ישראל צופים. חברים ודאי בקושי זוכרים, אבל קיימנו מעל 50 אסיפות קיבוץ לצורך גיבוש החוברת. היו גם מקרים של שתי אסיפות בשבוע, ומתן, בסבלנות האין סופית שלו, פשוט התיש את החברים, לדעתי. המודל לא עבר בהצבעה הראשונה את הרוב הדרוש. מתן לא התייאש, ונגשנו למקצה שיפורים. למרות שהיה מדובר בהצבעה סודית מתן מיפה מי תומך ומי מתנגד. מצאנו 4 קבוצות של מתנגדים:

הראשונה היו מתנגדים אידיאולוגית לשינוי, כ-8-10 אחוז, בהם לא טיפלנו.
הקבוצה השניה היו חברים - בעיקר חברות יחידות - שהכנסתן ירדה דרסטית יחסית להכנסתן למודל השיתופי. לקבוצה הזאת הוספנו רשת ביטחון נוספת.
הקבוצה השלישית היתה בעלי משפחות עם ילדים, ופה הגדלנו בצורה דרסטית את השתתפות הקהילה בחינוך.

הקבוצה הרביעית היתה המתאגרת מכולם. כבר בגיבוש חוברת השינוי התגלתה ביני לבין מתן גישה שונה למס האיזון. אני טענתי שיש להורידו כל שנה, ומתן החליט להקפיא אותו ל-3 שנים. בקבוצה הרביעית היו חברים בגילאי הביניים בעלי משכורות גבוהות, שלמרות שלאחר כניסת המודל התקציב הפנוי שלהם היה אמור לעלות דרסטית הם הצביעו נגד. לשמחתי, מתן השתכנע שיש לעשות שינוי והסמיך אותי לנהל איתם משא ומתן. ישבתי עם קבוצה של חברים, והדרישה שלהם היתה להוריד את מס האיזון השולי ב-10 אחוז כל שנה, ולמעשה לבטל בתום 4 שנים. הסברתי שזאת הצעה בלתי אפשרית, והצעתי את המודל של הורדה הדרגתית של המס וכמובן ביטול ההקפאה. בסיכום הישיבה לא הגענו להסכמה, אולם הם הודיעו שיצביעו בעד. לאחר 10 שנים אני מרגיש סיפוק רב שהמודל של מס איזון עדיין קיים, גם אם נמוך יותר ומוגבל בסכום שנתי. גם שמירת מס הקהילה הגבוהה יחסית לקיבוצים רבים מאפשר לקהילה לקיים חדר אוכל, סבסוד גבוה לחינוך ולבריאות, ולמעשה לשמור על שיתוף רב בצד הפרטת ההכנסות.

תקצר היריעה מלפרט את כל מה שעשינו, מתן ואני, אבל ברצוני לציין שלמרות שהייתי האחראי - יחד עם מתן - על ביצוע השינוי, והייתי מנהל במשך 8 שנים, כשבתפקידי נקלעתי לפעמים לעימותים קשים, אני מבקר רבות בין המפרץ וזוכה לברכות מכל עבר. זה בהחלט חריג בנוף הקיבוצי שבעל תפקיד כה קשה של העברת שינוי זוכה לכאלו ברכות. אני עוקב בהתמדה מה קורה בעין המפרץ בעזרת העלון וחברי הטוב **מיכאל**. המשיכו בדרך שלכם, יש לכם קיבוץ לתפארת, ואני גאה שהיתה לי תרומה צנועה להצלחתכם. אילן אורטל, קרית טבעון

86 שנים לעליה על הקרקע

באדיבות הארכיון - קטעים מעלוני ומכתבי התקופה, המתארים מעט מהמתח ששרר לקראת אישור המוסדות את העלייה על הקרקע, ואת הצפייה לעלייה.

עלון, 4.7.1938

בענייני התיישבות - הדבר זה לאט לאט קדימה. יש יסוד לקוות שהחודש ייעשו הצעדים האחרונים לקראת העלייה על הקרקע, ואולי נזכה עוד החודש לבצע את המפעל אשר לו הננו כל כך מחכים. לפי השמועות שהגיעו אלינו צריך היה הרצפלד לקבוע במסיבה שהתקיימה לפני ימים אחדים בחניתה ש"עין המפרץ יעלה ביולי על הקרקע".

עלון, 28.7.1938

בענייני התיישבות - יהושע פורטר מוסר טלפונית כי התקיימה ישיבה עם וייץ שבו הודיע כי מבחינתו עניין העלייה על הקרקע סגור וקק"ל מוכנה בכל רגע לעלייה על הקרקע. שטרן גם הוא אמר שאין כל מניעה מצדו, הוא רק דורש שהמרכז החקלאי ימציא לו מכתב שמשמר זבולון ופלוגת הים יעלו על הקרקע רק לאחר שהמוסדות המיישבים יקבעו את המועד. הרצפלד לא הסכים לכתוב את המכתב מיד, אלא דרש קודם את הסכמת שלושת הקיבוצים לנקודות שהוקצו להם. עניין המכתב של הרצפלד נדחה למספר ימים. משערים שעניין העלייה על הקרקע לא יקח עוד הרבה זמן.

עלון, 1.8.1938

נקבע תאריך לעלייה על הקרקע ונעשות ההכנות הדרושות. מבקשים מהחברים לשמור על סודיות המידע.

עלון, 8.8.1938

לענייני התיישבות - העלייה נדחית מעט כיון שעדיין לא הושגו הכלים הממשלתיים. שרתוק מטפל בכך במרץ. כל שאר הגורמים כבר אישרו את העלייה על הקרקע. מחר יתקיים עוד ביקור של וייץ וקליגלר כדי לאשר את הנקודה. וייץ גם ימסור את ההלוואה מטעם הקק"ל.

היתד הראשונה נתקעה באדמתנו - יום האתמול צריך להיכנס להיסטוריה של קיבוצנו כאחד התאריכים החשובים לנו. בנוכחות 8 חברי קיבוצנו סומן מקום המחנה והוכנסו היתדות. החברים שהיו במקום: זאב גל, יוסף גרינברג, יוסף הררי, אוזיו כץ (כמודד), לוי צור, שלמה ארי, פינק פלד - כשומרי ראש.

נמשכות ההכנות - בניית המגדל והפלטפורמה שתוביל את הצריפים. עניין החשמל - בטיפול. וכן עניין הטלפון. הגשר מעל התעלה אשר יקשר את המחנה עם הדרך, יעשה עוד לפני יום העלייה. הוא יהיה פרוביזורי בצורת מילוי על צינורות בטון גדולים, שדרכם יזרמו המים בתעלה (25 צינורות).

ועדת התרבות החלה לטפל במסיבת העלייה. כיון שהזמן קצר, לא תהיה תכנית אמנותית מיוחדת. מהמזכירות - תערך מסיבה פנימית לפני העלייה, שתשמש אספה שלפני העלייה.

עלון, 16.8.1938

בענייני התיישבות - יהושע פורטר מסר טלפונית - יום העלייה נקבע ב-25 באוגוסט. מטפלים בעניין הגאפירים. התקיים ביקור רשמי של מפקח משטרת הצפון, מר הרינגטון, בלוויית איכר (מפקח הגאפירים), גורדון מהסוכנות ומזכיר המושל בילי, בגני עכו. הם קיבלו הסבר מלוי שוורץ על גבולות ההתיישבות.

צשקה ארנון כתבה על העליה לחברים שנעדרו אז מהקיבוץ:

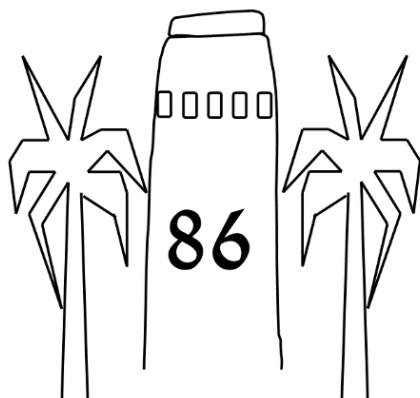
חברים יקרים! עוד יום אחד לפני העליה. אני רוצה לתאר לפניכם בקווים אחדים את תמונת המחנה, מראה הקיבוץ והמתרחש בו, באותן שעות מספר לפני העליה.

העבודה בוערת. הומה המסגריה, מלא הגראז' ובסביבותיו דפיקות פטישים ורעש מכונות. נתן מרכז את הכלים במחסנו, רץ, מסדר, טרוד. חברי הועדה הטכנית קובעים סדר עבודה עם סדרן העבודה, חלוקת אנשים ואחראים בקבוצות. מי שנכנס לחדר האוכל מציץ לרשימת ומחפש את שמו, ומיד מוסר – אני ע.י. החומה, אני בגדר, זה שוב בהעברת צריפים – וכך תשובה רודפת תשובה. תמונה נהדרת היתה אתמול, כאשר נסע צריף בית הילדים דרך המחנה על גבי הגררה. פעמיים נתקל הגג בחוטי החשמל, הרימו אותם והמשיכו בדרך. החדר שלם, צבוע, על דלתותיו וחלונותיו, נסע לאט אמנם – אך בביטחון – על פני חולות החצר שלנו בלוויית חברים רבים עם ילדיהם. הצטערנו על שכרמל פילם לא הספיק לצלם את התמונה הזאת. הכל כמעט מוכן. עוד הוליס גומר את העניינים האחרונים בתל אביב – נשק, פילם, רופא. בקשר עם הרופא היו קשיים רבים, ורק כרגע נודע לנו כי פולה הצליחה לסדר את הדבר. בחניתה – העבודה נגמרה. כל החבריה חזרו וגויסו בעבודות ההעברה. מעריכים כי ליום העליה יגיעו המונים למסיבה בערב, אולי עד אלף איש – הקריה כולה, מגויסים מהקיבוצים, פלוגות "הפועל", סתם אנשים, מכרים, מחוסרי עבודה. ועדת החצר סידרה את הדירות של החברים הנשארים כאן, וקיבלה עזרה מועדות משנה – קישוט ואכסון. נגמר משלוח ההזמנות – עבודה רבה ולא קלה. הכרח לשמור כי לא יישכח אף אחד מאלה בהם אנו קשורים. רבה שמחת כולנו וברכת הקיבוץ שלוחה לכם – כל אלה שלא ניתן לכם בתקופה מכרעת זו להיות בינינו.

מכתב שכתב בן ציון אמיץ, שנמצא בשליחות בלבוב, ב- 24.8.1938:

אל כל חברי הקיבוץ שלום רב!
אתמול בשעות הלילה המוקדמות הגיעתני הטלגרמה בדבר עלייתנו אל הנקודה. בשבועות האחרונים חיכיתי לידיעה זאת בחרדת גיל ואושר. אתם יודעים שלא הייתי בין הנלהבים לדרכנו החדשה. הייתי שמרני, ובעצם הנני כזה גם היום (באופן תיאורטי כמובן), לדרך אשר פעם האירה לנו בחשכת מצבנו לפני שבע שנים ואשר לא במעט עמדה לנו בעת צרתנו, אז. הדרך של קיבוץ עירוני עם משק עזר חקלאי מפותח הייתה תמיד בעיני, סינתזה בריאה של תפיסתנו הציונית – סוציאליסטית, והקיבוצית – התיישבות ומלחמת מעמדות. הטלנו על עצמנו את התפקיד מתוך הכרת ייעודנו, להיות הקיבוץ הראשון המגשים את הסינתזה הזאת והסולל את הדרך לבאים אחריו. כאשר התכנית נפלה, לא באשמתנו, לפני שנתיים בערך, לא יכולתי זמן רב להשלים עם העובדה הזאת והתהלכתי במרירות ואכזבה על הגורמים הפנימיים בקב"א, שגרמו לנפילת התכנית.

אולם משנפלה והופיעה התכנית על התיישבות חקלאית מלאה, ידעתי שאסור לנו לדחות את העלייה על הקרקע. קיבוץ עם 'סטאז', מטופל במשפחות ובבנים כבר היינו לפני שנתיים, וסכנה גדולה הייתה נשקפת לנו אילו היינו ממשיכים לשבת בנקודה בלתי קבועה מבלי לדעת לאן פנינו מועדות. הגורל הטיל עלי להיות רחוק מכם במשך שנתיים אלה שהקיבוץ עשה את

מאמציו לשם כיבוש האדמה שלו. רחוקים ממני פרטי הפרטים של מאמצים אלה. גם בקווים הכלליים הנני "עם הארץ". ואם כי עוד טרם הספקתי לעכל את מנת "נעמן", הרי בכל זאת חיכיתי לרגע שבו "נהיה ככל הגויים". הרגע הגיע. המלים הצנועות של הטלגרמה הן בעיניי כפואמה, יותר נכון, כלשוני – "סימפונייה", שירת תוכן, גוונים וצלילים. וצר לי, הדל, שאינני אתכם ברגע זה.

דֶּרֶךְ

לרגל
השמות
החדשים
לדרכים
בעין
האפרץ

דרך מסמלת תנועה, דרך ללכת בה.
דרך מחפשים.
דרך אפשר לאבד.
יש דרך ישרה לישרי לב ולתמימי דרך.
יש דרך שקר – דרך רשעים, ולפעמים היא גם צלחה.
יש דרך נשר – אמנם בשמים.
ויש דרך המלך – דרך האמצע המומלצת על ידי הרמב"ם.
מדרך אפשר לסור – "סורו מהר מן הדרך..."
ובדרך אפשר לרגוז – ולכן האחים הצטוו "אל תרגזו בדרך".
ולדרך יש אורך.

להלך בדרך צריך זמן ולפעמים גם סבלנות.
דרך מלמדת לקח,
ודרך צריך לבחור.
דרך מובילה למקום.
האם אנו כל חיינו בדרך, או שאנו משתדלים
להגיע גם למקום?
יש מעט מקומות שהם גם דרך.
המקום שלנו, לדעתי, הוא אחד מהם.
עם ישראל יוצא למסע ממצרים לכנען והולך
בדרך.
השאיפה של אלוהים ושל משה היא להגיע
למקום של יציבות וקביעות.

פינת הפרגון

תודות וישר כוח למנהל העסקים
ולעושים במלאכה!
זכינו להסיר את הבניה הבלתי חוקית
מהמבנה השמור של המקלחת הציבורית
(לשעבר). אני מקוה שלסועדים
ולמסתפרים ימצא פתרון הולם לצרכיהם.
אמציה - צוות שימור אתרים.

שיאו לב -

ברשימת ממלאי התפקידים שפורסמה בעלון נפלו מספר טעויות. הרשימה עודכנה
ומפורסמת במקומי.

ועדת חברים

הודעה מהתשתיות

חברים שלום,
לאחר השיוך תשתיות לא מטפלים יותר בתיאום גגנים לבתים פרטיים בקיבוץ.
ניתן לפנות באופן עצמאי לקבלנים שאנחנו עובדים מולם:
מחמוד רבאח 052-2541260, עלי נצרת 058-7940919.
בנוסף ניתן לחפש דרך אתר מקצוענים גגנים ולבחור מישהו שמתאים לכם.
באחריות תשתיות מבני קיבוץ ודירות זמניות בקיבוץ.

בעונת האביב ובפתחו של הקיץ מתעוררים הנחשים משנת החורף. בתקופה זו הם רעבים, ובגופם כמות גדולה של ארס. עיקר פעילותם הינה עם רדת החשיכה ועד שעות הלילה. כאשר מזג האוויר חם פעילותם היא גם בשעות היום. נחשים אוהבים להתחמם בשמש בתחילת היום, ולשהות במקום קריר או ליד מקור מים בשעות החמות של היום. נחשים יכולים להיות מהירים מאוד, ויש להימנע מניסיון לתפוס אותם. נחשים פוחדים מבני אדם ובעת מפגש ינסו לברוח, אלא אם כן הופתעו מקרוב...

המלצות בטיחות:

1. יש לבדוק היטב כל עץ שנשענים עליו ובמיוחד בהסתעפויות של ענפים, מקום בו אוהבים הנחשים לשהות.
2. יש להימנע מהכנסת ידיים ואצבעות למחילות בסלעים, לנקיקי סלע, בורות באדמה.
3. יש להשגיח בזמן חיפוש וארגון מערומים של ארגזים, קופסאות, שקי שינה ותרמילים בשדה.
4. יש להימנע מהרמת גרוטאות, אבנים גדולות.
5. יש לנעול נעליים גבוהות בכניסה לשדה עם עשב גבוה, סבך, קוצים וכדומה.
6. באזור של שהייה ארוכה יש לנכש עשבים ולנקות את השטח ככל שניתן.
7. מחסנים יש לנקות ולדאוג לסדר ולתלות את הצויד באוויר ככל שניתן.
8. אין להשאיר ערמות עשבים פסולת או גזם במקום זמן ממושך.

פעולות מידיות שיש לעשות אם רואים נחש

1. לא לעשות תנועות פתאומיות. יש להתנהג בשקט (בניגוד לדחפים).
2. הנחש יתקוף כאשר ירגיש מאוים.
3. אין לנסות לתפוס את הנחש או לגעת בו – יש לתת לו למצוא את דרכו.

במידה ונתקלתם בנחש נסו לצלם מרחוק, הישארו בקשר עין מרחוק ותתקשר אלי,

052-3967113. אם מדובר בנחש ארסי יוזמן לוכד. לידיעתכם, "קריאת שווא" מחויבת בתשלום מלא, לכן השתדלו להיות מדויקים ככל שניתן. קיראו את ההמלצות, ושימרו על ילדיכם ועל עצמכם בעונה זו.

חופית.

פירגון מכל ה-♥

לא נוהגת לכתוב פה... אבל חייבת להגיד מילה טובה!
נוצרה בעין המפרץ תופעה יפהפיה ומרגשת, שאנשים בעלי ממ"דים פונים לשכנים – שאין להם ממ"ד – ומציעים מחסה לשעת הצורך!
רוצה להגיד ממקום ומחווייה אישית שלי שאני התפעלתי והתרגשתי – מטוב הלב, מהרגישות והפתיחות! אנשים יקרים – גם מכאן – מגיעה לכם תודה ענקית. שאו ברכה, ריגשתם!

כרמל פרטליס

"...התקווה כת שנות אלפיים..." הייתה לי לאחרונה שיחה עם חבר מבוגר ומנוסה, בעל הכרה פוליטית עזה. ולשאלתי מה הוא חושב ענה: "ניצחו אותנו". זה לקח אותי למחשבות נוגות. כשאתה בפנסיה ולא בדמנסיה אתה חושב: האם נוצחנו?

בימים רגילים, כשהכל זורם על מי מנוחות, אתה זורם בנינוחות על הזרם הזה וימך בשלים וטובים. בשעות משבר הכל מתחדד: ההכרה, ההקשבה, הצפייה.

הייתי נורא רוצה לשבת עם בני ה-30-50 המגדלים ילדים צעירים ועוד רוב עתידם לפנייהם ולשמוע: מה אתם חושבים? מה עובר במוחכם ונפשכם בימים בוערים אלה? אני מדמיין שכדי לחיות בהרמוניה פנימית, שוקעים עמוק בקונקרטיות, בלעשות ומאקסימום לבהות בעתיד הקרוב. אני חושב ביני לבין עצמי האם אפשר בימים כאלה "סתם" לקום בבוקר, לשלוח את הילדים לבית הספר, לאכול ארוחת בוקר, לצאת לעבודה, לתכנן טיול לחו"ל, לראות במחשב שחשבון הבנק סביר ו... זהו. אולי זה נכון, אולי כך צריך? לא יודע איך אתם.

אני מרגיש (אולי כי יש לי זמן) שבימי משבר חושבים כפול: עבור עצמנו, ילדינו, עמנו וכו'. ואז ייתכן שמנגנון ההגנה הראשוני והנפוץ, **ההכחשה**, קורס (זהו מנגנון הגנה פשוט בו אתה מביט במציאות ואומר לעצמך "זה לא יכול להיות"). מקורו בילדות, כשהילד חושב שמה שאינו רואה – לא קיים, שמה שאינו רוצה – לא יהיה. ואז, כשהמציאות הנוקבת חזקה מן ההכחשה אתה עשוי/עלול להפוך לפילוסוף עממי של חיך בשאלות כמו:

- להישאר כאן, או ללכת הרחק מאיזור הסכנה? מה מחיר ההישארות, מה מחיר ההליכה?
- למה אני מגדל את ילדיי, האם לשלחם לצבא של מדינה החיה על חרבה, לקרבי?
- להוציא דרכון זר? לעבור לישוב המשקם את העוטף?
- על מי לסמוך בימים ש-7 זירות אויבים מסביבנו?
- למי לכוון את הקשב – לאופטימי, לפסימי?
- האם נישאר מדינה דמוקרטית, חילונית?
- האם אני מודע/ת לכך שתהליך שיקום המדינה ייקח שנים רבות?
- האם חשבתי על כך שאקריב, כנראה, הרבה מאיכות חיי בעשור הקרוב?

אנחנו עם ש – 2000 שנה היה שנוא ורדוף ולכן חווית השנאה חדרה עמוק לדי.אן.אי. שלנו, כשנואים – למדנו לשנוא. 100 שנים כאן שכנינו שונאים אותנו ואנחנו שונאים יותר ויותר אותם, ו"כמומחים לשנאה" זלגה השנאה, וזה הכי גרוע, בינינו לבין עצמינו.

כותב פרופ' עידן הלפרין, סוציולוג שהתמחה בנושא שנאה בעולם: "אף על פי שרבים מאיתנו לא רוצים לשמוע על כך, כי זה כואב וצורב, הפכנו **לחברה שונאת**. רובנו מעדיפים להתעלם בדרכים שונות, למרות שאנחנו חשים בטמפרטורה החברתית המתלהטת סביבנו שאנחנו באירוע (אולי היסטורי) שבו הקבוצות והעוינות ביניהן מאיימות להביא אותנו לחורבן שלישי של הבית" (הספר "אזהרת שוליים", 2024).

יש קשר הדוק בין השנאה החוצה ופנימה, אך השנאה הפנימית, כנראה, היא המאיימת ביותר בעשור האחרון על המדינה והחברה, יותר מאי פעם. מנהל חברת סי.איי. מידע ושיווק שערכה לאחרונה סקר דעת קהל עמוק, 2024, מגלה ששיעור האזרחים החילוניים מ"האליטה המקצועית" שהחלו לתכנן הגירה ולפעול בכיוון הינו 37%, על אף שלא ברור מה יצא לפועל בסוף. 30% מהעלייה הרוסית המשכילה שעלתה מ – 2022 כבר עזבו. זה מדאיג. יוג'ין קנדל ורון צור, שניים מהמומחים הגדלים לעבודת הממשלה כותבים: "התפתח כאן נראטיב של 'אנחנו והם', התרחקנו מרעיון האחדות תוך ביטול הלגיטימיות של האחר". **אין** אפשרות לתיקון בשל עומק השנאה וצריך להתפצל למשטר של קנטונים, אלומה של שבטים בלשונים. לי, הקטן, זה נראה די הזוי, אך הם מגישים תוכנית עבודה מפורטת ליישום בשנים הקרובות.

איפה יהיה מקומנו, מה יהיה על מיתוס עם ישראל בארצו? אלה האיומים האמיתיים ש"צריך לחשוב עליהם" ברמה אישית וקיבוצית (חוץ מהמלחמה, החללים, החטופים, המפונים). יש סימני ייאוש. מה הלאה? איך הלאה? מה עם העתיד? כאן כמובן מילת המפתח היא **התקווה**, קונספציה השיקום, השינוי, אולי לחלום ברצינות על יצירת בסיס חדש לדו-קיום עם שכנינו ובעיקר בינינו או... ייאוש. הגדרת התקווה לפי פרופ' הלפרין היא "היכולת להביט קדימה ולדמיין עתיד טוב יותר בהקשר עכשווי".

להרגשתי, יש קשר רגשי בין אהבת המקום והתקווה, נאמר בחרוז – אהבה ותקווה מונעות אכזבה, מריבה ועזיבה. אני חושב שצריך ליזום דיבור ברוח זאת כל אחד עם עצמו, עם ילדיו המתבגרים והבוגרים, להכניס את נושא התקווה עמוק לסדר היום החברתי בין או במקום דיונים על כסף, הפרטה, וכדומה. למשל – מה מעוררת אצלכם אמירה בעיתון (רענן שקד, ידיעות אחרונות 23.7.24) הנכתבת תוך כדי טיולו בהרי הרוקזי בקנדה, בנופים הכחולים והשקטים? למרות שהוא יכול להישאר שם הוא כותב: "אני מוצא עצמי מתגעגע לבית. אני יודע שהבית בוער, שאנחת מכאן ישר לבעירה, שכל מה שהורגלתי לראות בו בית אולי עדיין פיזית נמצא שם אבל הולך ומיטשטש לתוך ענן עשן עם סימן שאלה. אני יודע שאני צריך לחזור, רוצה הביתה, רוצה וצריך שהבית יהיה בית". מול תחושת הכאב, אי הודאות והשחיקה חשוב לשוחח, להחליף הערכות ורגשות. חשוב לייצר תחושת אהבת הבית, השדה, המקום, האדמה הזאת, הנוף, התרבות, הקיבוץ, תחושת ההמשך הדורי, השייכות היהודית – כל האלמנטים הציוניים שנותנים טעם ותקווה. תקווה ואהבה הולכים יחד.

למרות חששות והיסוסים ושאלות קשות אפשר/צריך לדעתי להפוך את החשיבה החיובית העתידית הזאת לקונקרטית ומבוססת עובדות היסטוריות. אומות התפייסו, בריתות שלום נחתמו, אפשר לרכז את המבט באירועים האלה ולא דווקא בביזום האפל. יש סימנים מעוררי תקווה של "ישראליות" גוברת לחלקים מהפלסטינאים וערביי ישראל, שנפגשים בחייהם ובדבריהם עם יהודים בגובה העיניים. כאן צריך אולי ללמוד משהו מהחינוך והאוכלוסייה הדתיים והמסורתיים, שאצלם אחוז מתכנני ההגירה שואפים לאפס בשל האהבה לכאן וכן, האמונה. לנו אין אמונה באל ולא מחשבות משיחיות על הארץ התנ"כית, אבל אהבה ואמונה נושקות במקרה זה ועשויות לחזק את חווית הקיום בחוסר הוודאות הנוכחי ומול הייאוש המחלחל. וגם: כל מי שיכול חייב, ממש חייב, לזעוק, להפגין, למחות, לקחת חלק פעיל כזה או אחר בשינוי, באסטרטגית חיים חדשה, הומאנית ומאחדת (לצערי אני יכול כבר לצאת לרחובות ולצמתים). לזכותה של התקווה ניתן להוסיף שומרי הסף, מנגנוני התקשורת והרגולציה **עדיין** מתפקדים במאבקם נגד ההרס הפנימי. עם זאת אי אפשר להתעלם מהידיעה הכוססת שאנחנו נוטים להאמין שאחרי חורבן מתרחשת צמיחה מחדש, כמו בטבע. אבל

היסטוריונים של הטבע מראים שלעיתים פגיעה עמוקה בטבע יכולה להפוך ירוק לצחית. לא תמיד החיטה צומחת שוב.

אמירה אלמותית של המשוררת זלדה: "כשהאדם מאבד את ההרגשה שמעשיו מכריעים את גורל-הקיום לחיוב או שלילה, הופכת אהבתו ושנאתו, צדקתו וחטאו לקליפה ריקה, הוא הופך לנקודה אבודה באינסוף" (מתוך הספר "ולאהוב את החיים בלב נשבר"). האם נוצחנו?

דףתרבות

22/08 חמישי 20:00-21:45 - רחצה לילית אחרונה לעונה. רחצה לאור ירח, גלגלים מתנפחים, פינוקים וחברה טובה. הרחצה פתוחה לכולם.

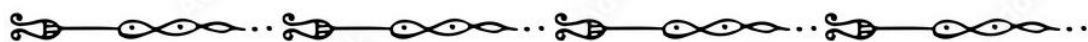

חג הקיבוץ - 29/08 חמישי

אחר צהריים מלא בסדנאות

ניפגש ב-16:00 לנשנוש קל, ולאחר מכן סדנאות והפעלות:

ציור והדפסה על ספלים ★ סדנאות בטבע עם דור ★ יצירת עץ קהילתי לציון 86 שנה עם מירה ★ פינת יצירה חופשית ★ ג'מבורי לילדים ★ ולבסוף - הרקדה משותפת! כל הפרטים בהמשך.

ובספטמבר... מכינות לכם עוד אירועים: הקרנה של סרט, סדנטאפ בברכה, הרצאה של אתי רז ועוד... חכו לפרסומים ♥

קצת סדר באה שקורה, לפי התקשורת והפרשנים:

איראן תתקוף הלילה, או מחר
או בתשעה באב, או בפורים נקמה על
אחשוורוש.

איראן תתקוף לבד, או עם חיזבאללה, או עם
עירק, או עם החותים, או עם חמאס, או עם
סוריה, או שכולם ביחד.

ישראל תתקוף לפני איראן
אלא אם איראן תתקוף לפני ישראל.

אין שינוי בהנחיות של פיקוד העורף, רק תהיו
בבית ליד ממ"ד, ליד מקלט וליד מיגונית.
שיהיה לידכם פנס, ערכת עזרה ראשונה,
מטענים, גנרטור ודיפברילטור.

חשוב מאוד לא להיכנס לפאניקה,
לאיראן יש רק 15 אלף טילים
רק אל תשכחו תיק עזרה ראשונה גדול שיהיה
לידכם.

לפי מקורות זרים, הנייה חוסל ממטען בחדר
או טיל מהבית ממול, או טיל מצוללת
או ממטוס מחוץ לאיראן, או נפל במדרגות.

איראן ישגרו אלינו סטרטאפ מפתיע במטרה
לחסוך- טייס זעיר ללא מטוס.

ממוחמד דף נשארה רק אוזן, והיא עדיין נושמת.

אם האיראנים ירו את כל ה-15000 טילים
שלהם על הצפון ישראל תבליג כדי לא להיכנס
למלחמה כוללת.

אם יזרקו בקבוק תבערה בתל אביב ישראל לא
תשתוק ותצא למלחמה כוללת.

לפי הפרשנים אין מה לדאוג - הצבא מוכן וערוך
לכל תרחיש, חוץ מהעובדה שחסרים לו חיילים
וחסרה תחמושת.

לא לדאוג, כל העולם איתנו ונגדנו בו זמנית.

אבל האמת? אין על הצבא שלנו, אל אל ישראל!
ביחד נבצח, ואז נחזור לאכול אחד את השני.

מלגות לסטודנטיות ולסטודנטים - לשנה"ל 2024 - 2025

במסגרת מעורבותה של תשלובת מילואות בעידוד מצוינות באזור, צוות המעורבות בחר לתמוך בלומדים לתארים אקדמאיים, סטודנטים וסטודנטיות הנמנים על ישובי מילואות (חברים / בנים ובנות).

אוכלוסיית היעד:

1. מי שלומד לקראת תואר אקדמאי ראשון, שני, במוסד אקדמי ישראלי מוכר.
2. בתחומים: חקלאות (מים וקרקע), חינוך והוראה, הנדסה, תזונת בעלי חיים, מהנדסי קירור, טכנולוג מזון או לתואר הנדסאי תעשייה וניהול, הנדסאי מכונות.
3. מילגה אחת תיועד למי שלומד בתחום הקשור לחדשנות (תחום מחקר פורץ דרך).
4. לומדי שנה שניה ומעלה (מי שסיים לימודי שנה 1 ומתחיל שנה 2 או 3).

המטרות:

- לחזק את הקשר בין הישובים והתשלובת.
- לעזור בפיתוח הלימודים האקדמאיים והמקצועיים לחברי הישובים במקצועות נדרשים.
- להרחיב ולהעמיק את הידע המקצועי באזור לביסוס כלכלת הישובים.
- לתמוך בפיתוח ההון האנושי בישובים, ומאגר הגיוס לתשלובת מילואות.

התפוקות המצופות:

- מכשיר להכוונת בנים וחברים ללימודים נדרשים.
- הכנת עתודה ניהולית ומקצועית לישובים ולמפעלים.
- פיתוח יוזמות, שילוב אמצעים וחיבורים אזוריים.
- קידום תחומי השכלה
- תרומה לקהילה.

תקציב: 10 מלגות ע"ס 4,000 ₪ כל אחת.

זכאים לפנות: חברות / חברים במשקי מילואות (אגש"ח) או בנותיהם / בניהם, מי שטרם זכו לקבל מלגה בשנים עברו.

נוהל הגשת הבקשה והטיפול בה:

- מילוי טופס בקשה המצ"ב ושליחתו סרוק לדוא"ל: il.co.milouot@g.simha
- קבלת מס' אישור משמחה בטלפון: 04-9853102 (יטופלו אך ורק טפסים שקיבלו מס' אישור).
- הועדה הציבורית תקבל הטפסים לידיה ותפעל עפ"י הנוהל ודרך העבודה, כפי שנקבעו על ידי מילואות.

לטופס הבקשה יש לצרף:

- קורות חיים בקצרה (כולל מספרי טלפון וכתובת דוא"ל להתקשרות).
- צילום תעודת זהות בה מצוינת כתובת המגורים.
- אישור לימודים + שכ"ל מהמוסד בו הנך לומד/ת.
- אישור וחתימת האגש"ח

מילואות
חברה לפיתוח משקי מפרץ חיפה בע"מ

קיץ בחינוך

לגן שקד הגיעו מעכו צוותי מד"א על מנת לערוך פעילות חווייתית בנושא בריאות.

בגן רימון ימי הקיץ עוברים בנעימים. יהודית וסמדר מובילות את הגן, הילדים מרוצים ומאוד עסוקים בעשייה מבורכת.

ילדי המרחבים הגיעו, באחד הטיולים הרבים, לציור הקיר של לין דפני וזיו פרנקל ז"ל בקרית מוצקין.

ועוד מהמרחבים - קטע שהתפרסם באינטרנט על הפגישה הבלתי נשכחת עם ראמזי עאבד ראמזי, כפי שדווח בעלון האחרון.

בטיול של הנעורן רכבו הנערים על סוסים בחוף הים בחדרה, והמשיכו למגרש כדורגל מחליק בחוף בראשון.

ראמזי וחברים. אמיר שורוש הידוע גם כ"ראמזי", הכוכב הענק של הסדרה "קופה ראשית" והפרונטור של דור אלון, קבוצת האנגריה, הקמעונאות והנדל"ן, אירח את עשרות ילדי המועצה האזורית מטה אשר למפגש חווייתי, מצחיק ומרגש. המפגש התקיים בין מדפי מיני סופר אלונית במתחם התדלוק של דור אלון ביקום. עובר הסופר המסור, שלאחרונה השיק את ספר הביכורים שלו "ערב לחך", שבו נבחרת מיני מתכונים לארוחת ערב נהדרת, כיכר את האורחים הצעירים בפגישה "מפגש חום" שנפתחה בהשראת המתכון הבלעדי של ראמזי.

צילום: יח"צ

"ראמזי" וילדי קו העימות

אפגש שיתוף הציבור בנושא ביטוח דירות

החברים מוזמנים למפגש ביום שלישי 20.8.2024 בשעה 18:00 במועדון לחבר

לילה בטבע בגני חוגה

ביום חמישי 29.8.24 בשעה 17:00 ייערך אירוע לתושבי מטה אשר בלבד בפארק גני חוגה - רחצה במעיינות, פעילויות לילדים, שירה בציבור וזמן של חופש!

ניתן השתתף בפעילות הלילית בשעות 17:00-22:00 ללא לינה, עלות כרטיס 20 ₪. ניתן להשתתף בפעילות וללון בקמפינג בשעות 17:00-17:00 (חמישי עד שישי), עלות כרטיס 40 ₪.

כרטיס נדרש מגיל 3, ציוד קמפינג באחריות אישית.
רכישת כרטיסים באתר המועצה, פרטים נוספים במקומי.

מספרים הקולגות מהקיבוצים המפונים / דפי

בקבוצת הוואטסאפ הארצית של עורכי העלונים בקיבוצים נערכות מדי פעם שיחות והתייעצויות. כיום הדברים אמורים בעיקר בהתלבטויות ובקשיים של עורכים מקיבוצים מפונים, שניצבים מול המשימה הלא פשוטה של שמירה על קהילתיות בקרב הקהילות המפוזרות. עורכת העלון של קיבוץ כפר גלעדי, **רותם שנער**, שיתפה רשימה מתוך העלון האחרון, בה ילדי הקיבוץ המפונים סיפרו על האתגרים עמם הם מתמודדים:

מה קשה לך בתקופה הזו?

אוריה: שאנחנו לא בבית שלנו.
מעין: שאני לא בבית והאוכל הוא רק של חדר האוכל בהאון.
תומר: להיות רחוק מהחברים שלי.
לביא: כרגע אנחנו מטיילים ואין לי דאגות. אני פנאן. לפני שטסנו פחדתי לישון, בלילה דאגתי שיבוא מחבל, פחדתי מחיות ארסיות שסיפרו לנו עליהן בבית הספר.
גיא: קשה לי שיש מלחמה.
אלון: שאבא שלי עדיין במילואים ואני מתגעגע לבית שלי בכפר גלעדי.

מי עוזר לך להתמודד ואיך?

אריאל: שיש לי כמה חברים מהעגורים באזור עמק החולה והכרתי חברים גם בעמיר ושיש גם פעילויות מועצה ונפגשים עם כולם.
יהלי: המשפחה והחברים שלי עוזרים לי, נותנים לי ביטחון.
אוריה: אמא עוזרת לי כשהיא נותנת לי חיבוקים ומראה לי תמונות.
מעין: כשאמא מכינה לי אוכל בחדר במלון ואני לפעמים מתגברת על הקשיים בעצמי.
תומר: אני שומר על קשר טלפוני עם החברים שלי, נמצא המון עם המשפחה והכרתי גם חברים חדשים בקיבוץ עמיר.
לביא: בדרך כלל החברים שלי עזרו לי, הם שיחקו איתי כל הזמן ולפעמים הם גם הרגיעו אותי והיה איתם כיף.
ינאי: ההורים עוזרים לי, מחבקים אותי ואומרים לי שאני חזק. גם לשמוע מוזיקה עוזר לי.

תוכל לספר על מקרה שרצית להתמודד? ניסית ואולי גם הצלחת?

מעין: מאוד פחדתי כשנסעתי לסבתא כשהתחילה המלחמה וניסיתי לא להכניס את כולם ללחץ.
תומר: יש בקיבוץ עמיר חוג ברייקדאנס ומאוד רציתי להרשם אבל זה הביך אותי, אבל בסוף החלטתי להצטרף והיום אני מאוד אוהב את זה, ושמח שניסיתי ולא ויתרתי.
אוריה: כשהגעתי לבית ספר חדש. בהתחלה היה לי מוזר וחדש. כדי לעזור לעצמי עשיתי נשימות וזה שדולב המדריכה שלנו הייתה איתנו זה עזר לי.
אלון: כשאני מתמודד עם געגוע, אני מתקשר לאבא שלי בווידיאו. זה עוזר לי לדבר ולראות אותו, וגם לפעמים הוא מצלם לי את הבית וזה מחזק אותי.
ינאי: כשהגענו לבקר בכפר גלעדי הצלחתי להתמודד עם הרבה אזעקות. פעם אחת פשוט חיבקתי את אמא שלי.

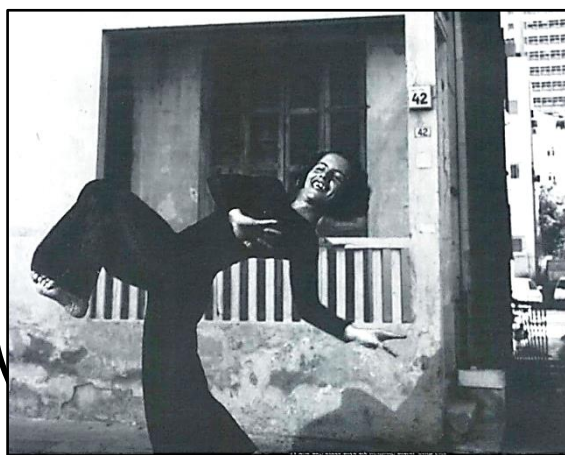
מה למדת על עצמך בתקופה האחרונה?

תומר: שאני מסוגל להתאקלם מהר במקומות חדשים.
גיא: למדתי על עצמי שאני גיבור וחזק ושאני מסוגל ויכול לעזור לאחרים ולאמא ולאבא.
אריאל: ליצור חברויות חדשות.
מעין: למדתי שאני יכולה לצייר, זה עוזר לי להירגע. למדתי שאני יודעת לשיר.

סטודיו משלהן - הנשים שייסדו את המחול

האמנותי בארץ ישראל/ יונת רוטמן

בימים לא פשוטים אלו, יש גם בשורות משמחות! זכיתי במענק מכובד מהמרכז לחקר האשה על שם פניה גוטספלד הלר באוניברסיטת בר אילן להוצאת ספרי "סטודיו משלהן - הנשים שייסדו את המחול האמנותי בארץ ישראל". היה לי את הכבוד להציג את פועלן של מייסדות המחול בטקס המלגות המקוון שקיים המרכז. מקווה שהספר יצא בקרוב, ותרומתן של המייסדות תוצג באור חדש. בתמונות - גרטרוד קראוס עובדת בסטודיו בביתה ברח' פרוג 24 עם רקדניות (צילם בוריס כרמלי) ויהודית אורנשטיין בחזית הסטודיו בבית המשפחה ברחוב אחד העם 42.

תרומת דם

בנק הדם קורא לנו! בנק הדם מחכה לתרומת דם שלנו, נוכח המחסור הקיים. ביום שני 19/8 תוצב הניידת של מד"א ברחבת המועצה מהשעה 12:00. בואו לתרום – כי בנפשינו הוא.

הדרכת מלגזנים שנתית

בתאריך 28.08.2026, יום ד' בשעה 11 במקלט הדרכה בכניסה לקיבוץ, תתקיים הדרכה שנתית.

1. יש להגיע עם צילום רישיון נהיגה בתוקף.

2. לחתום על הצהרת בריאות בהשתלמות.

ההדרכה מיועדת לחברי קיבוץ שיש להם רישיון נהיגה למלגזה ושמשמששים במלגזה.

...בדיוק בדיוק כמו שאני ככה לה טוב, שאני שלם, לא חסר בי דבר ומותר לי אותי לאהוב בוגרי גן רימון העולים לכיתה א'

דניאל טפ

ברי גלילי

ניר כץ

דורון עמרם-קוצר

עומר טובלי

רתם הראל

עדן ריצ'רדסון

עומר קריגר

איתן סלוק

רותם סנדורי

רז ענבר

קאי עמיר

נוגה גביון

ללה צור-גלילי

בוגרי גן רימון יקרים,
הגעתי למערכת שלנו ממש קטנטנים והנה חלפו עברו להם כבר שש שנים.
חוויתם שחקתם למדתם והיו ימים נהדרים
וכמובן שגם התמודדתם עם משימות ואתגרים.
התקשטתם את את כקבוצה תפארת שהיום לגיל הרך שלום אומרת.
לכיתה א' עולה ועוברת למרחבים
כשאלו אחד ואחת מכאן צידה לדרך יכולות וכלים.
מאמינים בכם וסומכים עליכם שכל מה שרכשתם תדעו להשתמש
להשתלב ולהסתלב את הייחודיות שלכם לממש.
תמיד ישמרו לכם אצלנו מקום חם בלב
וכשנפגש על השקלים נתחבק חזק חזק אהבה.
באהבה מכל צוותי הגיל הרך עין המפרץ

שלום
כיתה א'